

תלמוד בבלי על ספר דניאל

סוכה מד:א

ערבה וניסוך המים הלכה למשה מסיני (דניאל ד, טז) אשתומם כשעה חדא ואמר שכחום וחזרו ויסדום

סוטה כ:ב

רבי ישמעאל אומר שנים עשר חדש ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר דכתיב (דניאל ד, כד) להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרוק ועויתך במיחן ענין

גדרים סב:א

המשתמש בכתרה של תורה נעקר מן העולם קל וחומר ומה בלשצר שנשתמש בכלי קודש שנעשו כלי חול שנאמר (יחזקאל ז, כב) ובאו בה פריצים וחיללוהו כיון שפרצום נעשו חול נעקר מן העולם דכתיב (דניאל ה, ל) בה בליליא קטיל בלשצר המשתמש בכתרה של תורה שהוא חי וקיים לעולם על אחת כמה וכמה

יומא לו:ב

וכן בשלמה הוא אומר (מלכים א, ח, מז) חטאנו (והרשענו ומרדנו) וכן בדניאל הוא אומר (דניאל ט, ה) חטאנו (והעוינו) והרשענו ומרדנו

נזיר לב:ב

אמרי להון אילו אתא איניש ואמר לכו דחרב בהמ"ק מי הוה נדריתון אמר רב יוסף אי הואי התם הוה אמינא להון הכתיב (ירמיהו ז, ד) היכל י"י היכל י"י היכל י"י המה זה מקדש ראשון ומקדש שני נהי דידיעין להון דיחרוב מי יודעין לאימתי אמר אביי ולא ידעין לאימת והכתיב (דניאל ט, כד) שבועים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך ואכתי מי ידעין בהי יומא

תענית כח:ב

העמיד צלם בהיכל מנלן דכתיב (דניאל יב, יא) ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם וחד הוה והכתיב (דניאל ט, כז) ועל כנף שקוצים משומם

יומא עו:ב

מנא לן דאיקרי עינוי דכתיב (דניאל י, ג) לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי מאי

יומא עו:ב

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת אפילו נהמא דחיטי דכיתא לא אכל ומנא לן דחשיב כעינוי דכתיב (דניאל י, יב) ויאמר אלי את תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך כי חמודות אתה

יבמות קה:א

בעו מינה גידמת מהו שתחלוץ יבמה שרקקה דם מהו (דניאל י, כא) אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת

ראש השנה יג:א

סלקא דעתך דכתיב (יהושע ד, יט) והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש ואי ס"ד דלא עייל כלל בחמשה יומי מי קא מליא אלא מאי דעייל רבעא או דנקא אכתי בחמשה יומי מי קא מליא אלא מאי אית לך למימר (דניאל יא, מא) ארץ צבי כתיב בה ה"נ ארץ צבי כתיב בה

ראש השנה טז:ב

תניא ב"ש אומרים ג' כתות הן ליום הדין אחת של צדיקים גמורין ואחת של רשעים גמורין ואחת של בינוניים צדיקים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר לחיי עולם רשעים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר לגיהנם שנאמר (דניאל יב, ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם

נזיר ג:ב

האומר ימין הרי זו שבועה מ"ט לאו משום דכתי' (דניאל יב, ז) וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם אמרי לא משום דימין גופיה איקרי שבועה

תענית כח:ב

העמיד צלם בהיכל מנלן דכתיב (דניאל יב, יא) ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם וחד הוה והכתיב (דניאל ט, כז) ועל כנף שקוצים משומם